

42

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1986 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o pracownikach urzędów państwowych na pracowników Zarządu Artykułów Sanitarnych.

Na podstawie art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214 i z 1984 r. Nr 35, poz. 187) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214 i z 1984 r. Nr 35, poz. 187) stosuje się w całości do pracowników Zarządu Artykułów Sanitarnych.

2. Uprawnienia kierownika urzędu państwowego, w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w stosunku do pracowników Zarządu Artykułów Sanitarnych wykonuje Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 7 lutego 1986 r.

w sprawie szczegółowych zasad obliczania podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

Na podstawie art. 29e ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174),
- 2) „rozporządzeniu” — rozumie się przez to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1985 r. w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku (Dz. U. Nr 55, poz. 278),
- 3) „podatku” — rozumie się przez to podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, a w odniesieniu do wynagrodzeń za 1984 r. i 1985 r. — obciążenia na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej,
- 4) „wynagrodzeniach” — rozumie się przez to wypłaty pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalentów, zaliczane do wynagrodzeń zgodnie z przepisami o klasyfikacji wynagrodzeń, obciążające koszty działalności eksploatacyjnej, inwestycyjnej, socjalnej oraz koszty innych rodzajów działalności wyodrębnionej finansowo,
- 5) „kwocie wynagrodzeń wolnej od podatku” — rozumie się przez to kwotę wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów, wolną od podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, o której mowa w art. 29b ustawy i § 3 ust. 1 pkt 1—4 oraz § 4 rozporządzenia,
- 6) formule:

a) „miernikowo-przyrostowej” — rozumie się przez nią sposób ustalania kwot wolnych od podatku, określony w art. 29b ustawy oraz § 4 rozporządzenia,

- b) „progowej” — rozumie się przez nią sposób ustalania kwot wolnych od podatku, określony w § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia,
- c) „udziałowej” — rozumie się przez nią sposób ustalania kwot wolnych od podatku, określony w § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia,
- d) „zyskowej” — rozumie się przez nią sposób ustalania kwot wolnych od podatku, określony w § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia,
- e) „opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń” — rozumie się przez nią sposób ustalania kwot wolnych od podatku, określony w § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia,
- 7) „zysku” — rozumie się przez to zweryfikowany zysk bilansowy,
- 8) „nagrodach i premiach” — rozumie się przez to nagrody i premie z zysku do podziału, z nadwyżki bilansowej, w tym również wypłaty dla członków spółdzielni pracy z tytułu wkładu pracy lub z innych nadwyżek dochodów nad wydatkami,
- 9) „produkcji” — rozumie się przez to wartość produkcji sprzedanej netto lub wartość produkcji i usług, wyrażonej w mierniku określonym w rozporządzeniu,
- 10) „jednostkach gospodarczych nowo powstałych” — rozumie się przez to jednostki powstałe w wyniku nakładów inwestycyjnych, połączenia w celu prowadzenia nowej działalności oraz utworzenia przedsiębiorstwa mieszanego w celu prowadzenia nowej działalności gospodarczej,
- 11) „organie założycielskim” — rozumie się przez to w stosunku do:
 - a) przedsiębiorstw państwowych — organy, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176 oraz z 1984 r. Nr 45, poz. 242 i Nr 54, poz. 275),

- b) zrzeczeń przedsiębiorstw państwowych — radę zrzeczenia,
 - c) spółdzielni i ich związków oraz zakładów własnych związków — centralny związek,
 - d) jednostek gospodarczych organizacji społecznych — właściwy państwowy organ nadzorujący ich działalność gospodarczą,
 - e) przedsiębiorstw mieszanych i spółek — zgromadzenie wspólników,
 - f) jednostek badawczo-rozwojowych i innych państwowych zakładów pracy — właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego),
- 12) „roku (okresie) poprzednim” — rozumie się przez to rok (okres) poprzedzający rok podatkowy,
- 13) „zweryfikowaniu bilansu” — rozumie się przez to:
- a) w państwowych jednostkach gospodarczych i przedsiębiorstwach mieszanych — zweryfikowanie bilansu przez izbę skarbową lub inny upoważniony organ administracji państwowej,
 - b) w jednostkach spółdzielczych — sprawdzenie bilansu przez lustratorów lub rzeczoznawców upoważnionych przez właściwy centralny związek,
 - c) w organizacjach społecznych — zatwierdzenie bilansu przez zarząd główny tych organizacji,
 - d) w spółkach — zatwierdzenie bilansu przez zgromadzenie wspólników.

§ 2. 1. Kwotę wynagrodzeń, z zastrzeżeniem ust. 3, ustala się na podstawie danych księgowych dotyczących wypłat wynagrodzeń zaliczanych do kosztów danego roku.

2. W jednostkach tworzących zakładowy fundusz nagród kwotę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, ustala się łącznie z wypłatami z tego funduszu za dany rok.

3. W jednostkach stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń kwotę wynagrodzeń ustala się na podstawie ewidencji księgowej wypłat zaliczanych według zasad sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego do wypłat za dany rok, z wyłączeniem wynagrodzeń wypłacanych członkom zakładowych zespołów gospodarczych oraz nagród i premii, z tym że w jednostkach tworzących zakładowy fundusz nagród należy przyjąć do wynagrodzeń indywidualnych za 1985 r. wypłaty z zakładowego funduszu nagród za ten rok zamiast wypłat za 1984 r. Analogicznie należy postąpić z wypłatami obciążającymi koszty 1985 r., dokonany po 17 stycznia 1986 r., tj. po terminie sporządzenia sprawozdania z zatrudnienia i płac za 1985 r.

§ 3. 1. W jednostkach gospodarczych stosujących formuły: miernikowo-przyrostową, progową i zyskową z kwoty wynagrodzeń, o której mowa w § 2 ust. 1 i 2, wyłącza się:

- 1) wynagrodzenia uczniów pobierane w okresie trwania nauki zawodu, wypłacane uczniom szkół zawodowych,
- 2) wynagrodzenia i świadczenia z tytułu pracy, stanowiące wartość robocizny sezonowych ochotniczych hufców pracy oraz młodzieży szkolnej i akademickiej zatrudnionej w okresie ferii szkolnych w grupach zorganizowanych przez organizacje młodzieżowe,
- 3) wynagrodzenia skazanych,
- 4) wynagrodzenia z tytułu umów o prace autorskie i realizatorskie (honoraria) wypłacane w instytucjach artystycznych, przedsiębiorstwach rozrywkowych, jed-

- nostkach wydawniczych, produkcji i rozpowszechniania filmów, produkcji programów radiowych i telewizyjnych, nagrań płytowych, kasetowych i wideokasetowych (analogicznych technik), w jednostkach usług plastycznych oraz w innych jednostkach gospodarczych prowadzących działalność wydawniczą — pracownikom obcym oraz pracownikom własnym na podstawie zawartej z nimi odrębnej umowy,
- 5) wynagrodzenia wypłacane członkom zakładowych zespołów gospodarczych,
- 6) wynagrodzenia wypłacane w kraju pracownikom skierowanym do pracy za granicą w przedsiębiorstwach realizujących budownictwo eksportowe i usługi eksportowe,
- 7) wynagrodzenia osób, które na zlecenie jednostki gospodarki uspołecznionej:
 - a) udzieliły pomocy niezbędnej do opracowania i oceny projektów wynalazczych,
 - b) wykonały dokumentację przydatną do stosowania projektów wynalazczych (w tym model, prototyp),
 - c) pracowały przy realizacji i wdrażaniu projektów wynalazczych do produkcji,
- 8) jednorazowe wynagrodzenie (wyrównanie) wypłacane z tytułu zmiany normy pracy w wyniku stosowania projektów wynalazczych,
- 9) dodatki do wynagrodzeń za wykonywanie czynności doradców technicznych w klubach techniki i racjonalizacji
- 10) wynagrodzenia za ratownictwo morskie niezawodowe,
- 11) wynagrodzenia za prace dodatkowe wykonywane przez członków załóg pływających na statkach w żegludze morskiej, nie wchodzące w zakres ich obowiązków,
- 12) dodatki za pilotowanie statków w portach krajowych i zagranicznych, przysługujące polskim oficerom pokładowym,
- 13) wynagrodzenia wypłacane z funduszu rehabilitacji inwalidów, z wyjątkiem finansowanych z tego funduszu wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w sanatoriach,
- 14) wynagrodzenia wypłacane z tytułu przeszkolenia pracowników dla nowo uruchamianych zakładów, wydziałów i innych organizacyjnie wydzielonych obiektów produkcyjnych oraz obiektów służących ochronie środowiska przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące — w wysokości nie przekraczającej na jednego szkolonego pracownika przeciętnego wynagrodzenia w danej jednostce gospodarczej w roku podatkowym,
- 15) wynagrodzenia w przedsiębiorstwach w budowie, finansowane z kredytu inwestycyjnego i dotacji,
- 16) wypłaty dokonywane z rezerwy na wynagrodzenia,
- 17) wartość świadczeń deputatowych przyznawanych pracownikom w formie umundurowania,
- 18) premie za oszczędność paliw płynnych,
- 19) wypłaty za zbiórkę surowców, materiałów i opakowań, dokonywane w jednostkach gospodarczych, w których ta działalność nie stanowi działalności podstawowej, np. za zbiórkę złomu, opakowań, surowców wtórnych,
- 20) premie z tytułu zagospodarowania odpadów produkcyjnych elektrociepłowniczych,
- 21) dodatki za szczególne właściwości pracy w wojsku,

- 22) rekompensaty wypłacane na podstawie odrębnych przepisów,
- 23) dodatek objazdowy w instytucjach artystycznych i przedsiębiorstwach rozrywkowych,
- 24) ekwiwalenty pieniężne wypłacane dozorcóm domów mieszkalnych w braku możliwości przydzielenia im lokalu mieszkalnego z tytułu wykonywanych czynności gospodarza domu — w przedsiębiorstwach gospodarki mieszkaniowej oraz w wielobranżowych przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 25) premie dla wykonawców inwestycji objętych zamówieniami rządowymi, wypłacane za realizację określonych zadań rzeczowych — w wysokościach określonych w centralnym planie rocznym,
- 26) honořaria (wynagrodzenia) wypłacane artystóm plastykom za opracowanie nowych wzorów w spółdzielniach rękodzieła ludowego i artystycznego oraz spółdzielniach artystów plastyków i pracy twórczej,
- 27) wynagrodzenia pracowników służby doradztwa specjalistycznego dotowanej z budżetu — w wojewódzkich ośrodkach postępu rolniczego, a w przedsiębiorstwach nasiennych — wynagrodzenia wypłacane na podstawie umowy zlecenia lub z funduszu agencyjno-prowizyjnego z tytułu prac związanych z planowym odnawianiem materiału siewnego zbóż i sadzeniaków ziemniaka,
- 28) uposażenia żołnierzy zawodowych,
- 29) wynagrodzenia związane z usuwaniem awarii i szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi (huragany, powódzie itp.),
- 30) odprawy wypłacane pracownikom odchodzącym na emeryturę lub rentę inwalidzką.

2. W jednostkach, o których mowa w ust. 1, z kwoty wynagrodzeń roku podatkowego wyłącza się również przyrost wynagrodzeń w stosunku do roku poprzedniego:

- 1) wynikający ze wzrostu liczby godzin przepracowanych poza harmonogramem pracy w niedziele, dni ustawowo wolne od pracy oraz dodatkowe dni wolne od pracy, pod warunkiem pomniejszenia wartości produkcji o przyrost produkcji wykonanej w te dni, ustalony przy uwzględnieniu średniej wydajności godzinowej; średnią wydajność godzinową dla tych celów ustala się jako iloraz produkcji wykonanej w roku podatkowym i liczby godzin wyliczonej jako iloczyn średniego zatrudnienia i 2.032 godzin; w okresach kwartalnych średnią wydajność godzinową ustala się odpowiednio na podstawie produkcji wykonanej w okresie rozliczeniowym oraz 504 godzin na 1 zatrudnionego,
- 2) spowodowany zwiększeniem wypłat za pracę na III zmianie, pod warunkiem nie pogorszenia współczynnika zmienności,
- 3) wynikający ze wzrostu liczby godzin nadliczbowych i nocnych przepracowanych przy odsnieżaniu linii kolejowych, dróg i lotnisk, zwalczaniu zimowej śliskości nawierzchni oraz przy dowozie związanych z tym materiałów, urządzeń i ludzi,
- 4) spowodowany włączeniem w roku podatkowym lub w ciągu roku poprzedniego rekompensat pracowniczych do wynagrodzeń zasadniczych w wysokości odpowiadającej kwotom włączonych rekompensat, a w

przypadku przedsiębiorstw sezonowych — 1/12 sumy rekompensat wypłacanych w ciągu 12 miesięcy poprzedzających to włączenie.

- 5) za wykonywanie dodatkowych czynności przez kierowców w przedsiębiorstwach transportu samochodowego łączności,
- 6) przyrost wynagrodzeń z tytułu nocnych dostaw towarów do sklepów w jednostkach transportowych obsługujących handel wewnętrzny rynkowy,
- 7) wynikający ze zwiększenia (w ciągu roku poprzedniego lub w roku podatkowym) zatrudnienia inwalidów I i II grupy oraz ze schorzeniami psychicznymi i umysłowo upośledzonych — w spółdzielniach inwalidów, niewidomych, w zakładach produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych, w warsztatach produkcyjnych Towarzystwa Przyjaciół Dzieci oraz w Zakładzie Wydawnictw i Nagrań Polskiego Związku Niewidomych,
- 8) wynikający z przyrostu wysokości dodatku specjalnego wypłacanego na podstawie odrębnych przepisów w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Sprawiedliwości,
- 9) ze zwiększenia zatrudnienia pracowników służb skopowo-kontraktacyjnych i laboratoryjno-surowcowych w przemyśle rolno-spożywczym,
- 10) ze zwiększenia wypłat z funduszu produkcyjnego, dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów w kopalniach węgla kamiennego oraz w innych kopalniach głębinowych, zatrudniających pracowników pod ziemią, wynikającego ze wzrostu stawek kwotowych za 1 tonę wydobytych surowców.

3. W jednostkach gospodarczych stosujących formułę: miernikowo-przyrostową, progową, udziałową i zyskową kwotę wynagrodzeń 1986 r. pomniejsza się o kwotę stanowiącą iloczyn 250 zł i 4 miesięcy oraz liczby pracowników według stanu na dzień 1 maja 1985 r. w przeliczeniu na zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, których wynagrodzenie miesięczne za pełny wymiar czasu pracy nie przekraczało 11.000 zł.

4. W jednostkach gospodarczych stosujących formułę udziałową z kwoty wynagrodzeń, o której mowa w § 2 ust. 1 i 2, wyłącza się wynagrodzenia wypłacane członkom zakładowych zespołów gospodarczych i wypłaty dokonywane z rezerwy na wynagrodzenia.

§ 4. 1. Kwotę wolną od podatku w roku poprzednim dla określenia kwoty wolnej od podatku w roku podatkowym stanowi kwota wynagrodzeń roku poprzedniego, ustalona zgodnie z § 2 i 3 ust. 1 i 4, po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania przepisu § 6 rozporządzenia:

- 1) pomniejszona o kwotę podlegającą w tym roku podatkowi — w jednostkach, w których wystąpiła nadwyżka wynagrodzeń ponad kwotę wolną od podatku, lub
- 2) powiększona o różnicę pomiędzy kwotą wolną od podatku w roku poprzednim a kwotą wynagrodzeń w tym roku, ustaloną zgodnie z § 2 i 3, po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania przepisu § 6 rozporządzenia — w jednostkach, w których nie wystąpiła nadwyżka wynagrodzeń podlegająca podatkowi. Kwota rezerwy, jaka może być w tych jednostkach utworzona zgodnie z art. 29f ustawy, nie może przekroczyć powyższej różnicy.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w jednostkach gospodarczych stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń.

§ 5. W jednostkach stosujących formuły: miernikowo-przyrostową, progową, udziałową i zyskową kwotę wolną od podatku w roku podatkowym powiększa się o dodatkową kwotę wolną od podatku według zasad określonych w centralnym planie rocznym.

§ 6. 1. Kwotę wynagrodzeń w roku podatkowym, ustaloną zgodnie z § 2 i 3, pomniejsza się stosownie do przepisów § 6 rozporządzenia.

2. Jednostki gospodarcze stosujące formuły: miernikowo-przyrostową, progową, udziałową i zyskową ustalają kwotę zmniejszającą kwotę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, jako iloczyn równowartości odpowiedniej procentowej części kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku — bez uwzględnienia w niej kwoty, o której mowa w § 5 — i wskaźnika relacji sprzedaży na eksport wyrażonej w cenach transakcyjnych do wartości produkcji sprzedanej ogółem w cenach realizacji, pomniejszonej o podatek obrotowy.

3. Jednostki gospodarcze stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń ustalają kwotę, o której mowa w ust. 1, jako iloczyn równowartości odpowiedniej procentowej części kwoty wynagrodzeń faktycznie wypłaconych za rok poprzedni, wykazywanej w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, z wyłączeniem wynagrodzeń wypłaconych członkom zakładowych zespołów gospodarczych oraz nagród i premii, i wskaźnika relacji, o którym mowa w ust. 2. Wynagrodzenia indywidualne pracowników pomniejsza się o iloraz tak ustalonej kwoty i przeciętnej liczby pracowników wykazanej w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego za rok podatkowy. Dla pracowników, którzy nie przepracowali całego roku kalendarzowego, i pracowników niepełnozatrudnionych wysokość tego zmniejszenia ustala się proporcjonalnie do przepracowanego czasu.

4. Jednostki gospodarcze produkujące wyroby lub świadczące usługi na eksport zaliczane do różnych grup wyszczególnionych w § 6 ust. 2 rozporządzenia ustalają kwotę zmniejszającą, o której mowa w ust. 1, jako sumę kwot wyliczonych zgodnie z ust. 2.

§ 7. 1. Jednostka gospodarcza wprowadzająca nowe rozwiązania konstrukcyjno-technologiczne, w tym również wykonująca wyroby prototypowe, wymagające poniesienia nakładów płacowych przed uzyskaniem efektów produkcyjnych, może pomniejszyć kwotę wynagrodzeń w roku podatkowym o część kwoty wynagrodzeń związanych z tymi pracami. Kwotę tego zmniejszenia ustala organ założycielski.

2. Jednostka gospodarcza, która zmniejszyła kwotę wynagrodzeń, zgodnie z ust. 1, powiększa kwotę wynagrodzeń w roku (latach), w którym nowe rozwiązania będą wprowadzone do produkcji. Wysokość kwot powiększających wynagrodzenia w poszczególnych latach ustala organ założycielski. Powiększenie wynagrodzeń przez okres dłuższy niż 2 lata wymaga zgody Ministra Finansów.

§ 8. 1. Jednostki gospodarcze, które w roku podatkowym uruchomiły nowe zakłady, wydziały i inne organizacyjnie wydzielone obiekty, zwane dalej „nowymi zakładami”:

- 1) produkcyjne — dochodzące do osiągnięcia planowych zdolności produkcyjnych,
- 2) handlowe, usługowe i inne,

mogą zmniejszyć kwotę wynagrodzeń tego roku o wynagrodzenia pracowników tych zakładów, ustalone zgodnie z § 2 i 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do jednostek gospodarczych, które uruchomiły nowe zakłady w roku poprzednim, z uwzględnieniem następujących zmian:

- 1) kwotę wynagrodzeń roku podatkowego zmniejsza się o różnicę pomiędzy wynagrodzeniami pracowników zatrudnionych w tym roku w nowym zakładzie, z zastrzeżeniem pkt 2, a wynagrodzeniami wypłaconymi tym pracownikom w roku poprzednim,
- 2) kwota wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w roku podatkowym w nowym zakładzie nie może być wyższa niż iloczyn liczby tych pracowników i kwoty przeciętnego wynagrodzenia w jednostce gospodarczej w roku podatkowym.

3. Jednostki gospodarcze, o których mowa w ust. 1 i 2, stosujące formuły miernikowo-przyrostową i udziałową zmniejszają odpowiednio produkcję roku podatkowego o produkcję zrealizowaną w nowym zakładzie, jeżeli zakład uruchomiono w roku podatkowym, lub o przyrost tej produkcji w stosunku do roku poprzedniego, jeżeli zakład uruchomiono w roku poprzednim.

4. Przepisy ust. 1 i 2 mają także zastosowanie w jednostkach gospodarczych stosujących formułę progową.

5. Jednostki gospodarcze stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń, które uruchomiły nowe zakłady, powiększają — dla celów ustalania należnego podatku — kwotę naliczonego podatku za 1985 r. o iloczyn tej kwoty i procentowego przyrostu zatrudnienia spowodowanego uruchomieniem nowych zakładów. Jednostki nowo powstałe powiększają odpowiednio kwotę naliczonego podatku za pierwszy rok działalności.

§ 9. W jednostkach gospodarczych nowo powstałych w roku podatkowym lub poprzednim kwotę wynagrodzeń wolną od podatku oraz wielkość produkcji w roku poprzednim, w celu obliczenia kwoty wolnej od podatku w roku podatkowym, a w jednostkach stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń — planowaną kwotę wynagrodzeń ustala organ założycielski w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 10. 1. Dla jednostek gospodarczych, które zostały utworzone w roku podatkowym lub poprzednim w wyniku:

- 1) wyodrębnienia z kombinatu lub przedsiębiorstwa,
- 2) podziału jednostki gospodarczej,
- 3) połączenia jednostek gospodarczych,
- 4) przekształcenia formalnoorganizacyjnego,

organ założycielski, w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, ustala kwotę wynagrodzeń wolną od podatku oraz produkcję roku poprzedniego. Wielkości te ustala się na podstawie kwoty wynagrodzeń i produkcji w tych jednostkach przed wyodrębnieniem, podziałem, połączeniem lub przekształceniem formalnoorganizacyjnym, z uwzględnieniem skutków ewentualnych zmian wielkości produkcji wynikających z nowej struktury organizacyjnej.

2. W razie reorganizacji polegającej na przejęciu lub przekazaniu jednostek organizacyjnych (zakładów, działów itp.), kwota wynagrodzeń, produkcja oraz zysk roku poprzedniego — podlegają odpowiedniej korekcie w jednostce przekazującej i przejmującej. Suma wyników korekty wynagrodzeń, produkcji i zysku nie może być wyższa od kwoty wynagrodzeń, produkcji i zysku przed reorganizacją. Korekt takich dokonują również jednostki gospodarcze, z których wyodrębnione zostały zakłady w celu utworzenia nowej jednostki gospodarczej.

§ 11. 1. Jednostki gospodarcze stosujące formuły: miernikowo-przyrostową, progową i zyskową przy obliczaniu podatku za poszczególne kwartały przyjmują odpowiednio 1/4, 1/2 i 3/4 kwoty wolnej od podatku w roku poprzednim, ustalonej z uwzględnieniem § 4.

2. Jednostki gospodarcze stosujące formuły miernikowo-przyrostową i zyskową, prowadzące działalność gospodarczą, w której występują w ciągu roku znaczne wahania relacji pomiędzy produkcją lub zyskiem a wynagrodzeniami, mogą dla ustalenia kwoty wolnej od podatku w poszczególnych kwartałach roku podatkowego przyjmować kwoty wolne od podatku w analogicznych okresach roku poprzedniego.

3. Jednostki gospodarcze stosujące formułę udziałową ustalają kwoty wolne od podatku w poszczególnych kwartałach roku podatkowego jako iloczyn produkcji w tych okresach i normatywnego wskaźnika udziału wynagrodzeń w produkcji. W razie występowania w ciągu roku znacznych wahań pomiędzy produkcją a wynagrodzeniami, jednostki te mogą stosować do rozliczeń zaliczkowych — zamiast normatywnego wskaźnika udziału wynagrodzeń w produkcji, ustalonego na podstawie wielkości rocznych — normatywny wskaźnik wyliczony za poszczególne kwartały roku poprzedniego.

§ 12. 1. W jednostkach gospodarczych stosujących formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń kwotę należnego podatku stanowi różnica pomiędzy kwotami naliczonymi według zasad określonych w ust. 2—6 za rok podatkowy i za 1985 r., a w jednostkach nowo powstałych — za pierwszy rok działalności.

2. Kwotę podatku za rok podatkowy ustala się jako sumę podatków od nadwyżek indywidualnych wynagrodzeń pracowników ponad kwotę wolną od podatku, określoną w centralnym planie rocznym na dany rok, i podatku od wynagrodzeń innych osób fizycznych. Podatek od wynagrodzeń innych osób fizycznych ustala się jako iloczyn kwoty tych wynagrodzeń i wskaźnika relacji podatku od wynagrodzeń pracowników do ich wynagrodzeń wypłaconych za rok podatkowy.

3. Dla celów obliczenia podatku od indywidualnych wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy i pracowników, którzy nie przepracowali całego roku kalendarzowego, przyjmuje się ich wynagrodzenie przeliczone na pełny wymiar czasu pracy bądź na wynagrodzenia całoroczne. Podatek ustalony od tak wyliczonych wynagrodzeń uwzględnia się w kwocie naliczonego podatku za dany rok proporcjonalnie do czasu przepracowanego przez poszczególnych pracowników.

4. Jednostki, o których mowa w ust. 1, obliczają kwotę naliczonego podatku za 1985 r. jako sumę podatków od nadwyżek indywidualnych wynagrodzeń pracow-

ników ponad kwotę 120 tys. zł i podatku naliczonego od wynagrodzeń innych osób fizycznych, ustalonego w sposób analogiczny jak podatek od tych wynagrodzeń w roku podatkowym.

5. Jednostki nowo powstałe stosujące formułę opodatkowania indywidualnych wynagrodzeń ustalają podatki za pierwszy rok działalności od nadwyżek indywidualnych wynagrodzeń pracowników i innych osób fizycznych w ramach planowanej kwoty wynagrodzeń, o której mowa w § 9, ponad kwotę wolną od podatku, ustaloną w centralnym planie rocznym na rok podatkowy. W razie wydatkowania kwoty wynagrodzeń wyższej od planowanej, pomniejsza się indywidualne wynagrodzenia o kwotę wynikającą z podzielenia nadwyżki ponad planowaną kwotę wynagrodzeń przez liczbę pracowników.

6. W jednostkach, o których mowa w ust. 1, indywidualne wynagrodzenia pracowników pomniejsza się o iloraz kwoty wypłat z rezerwy na wynagrodzenia utworzonej do 1985 r. i przeciętnej liczby pracowników ustalonej według sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego. Dla pracowników, którzy nie przepracowali całego roku kalendarzowego, i pracowników niepełnozatrudnionych wysokość tego zmniejszenia ustala się proporcjonalnie do przepracowanego czasu.

7. Jednostki, o których mowa w ust. 1, ustalają kwotę należnej zaliczkowej wpłaty podatku za poszczególne kwartały jako iloczyn kwoty wynagrodzeń wypłaconych w tych okresach oraz wskaźnika relacji przewidywanej kwoty należnego podatku od planowanej kwoty wynagrodzeń za rok podatkowy — do tej kwoty.

§ 13. 1. Jednostki gospodarcze stosujące formułę miernikowo-przyrostową, w których współczynnik 1,0 odnosi się tylko do części produkcji, dysponujące odpowiednią ewidencją wynagrodzeń i tej produkcji, obliczają kwotę wolną od podatku jako sumę kwoty wolnej obliczonej w odniesieniu do produkcji objętej współczynnikiem 1,0 oraz kwoty wolnej obliczonej w odniesieniu do pozostałej produkcji.

2. Kwota wolna od podatku, ustalona zgodnie z ust. 1, nie może być wyższa od kwoty wolnej, jaka wynikałaby z zastosowania współczynnika 1,0 w odniesieniu do całej produkcji.

3. Jeżeli w jednostce gospodarczej nie ma ewidencji księgowej, o której mowa w ust. 1, kwotę wolną od podatku ustala się z zastosowaniem średniego współczynnika korygującego odniesionego do przyrostu produkcji ogółem. Średni współczynnik korygujący stanowi sumę współczynników cząstkowych wynikających z przemnożenia współczynników ustalonych dla danego rodzaju produkcji przez wskaźnik jej udziału w produkcji ogółem w roku podatkowym. W razie trudności w ustaleniu struktury produkcji na podstawie ewidencji księgowej, można ją wyliczyć na podstawie wskaźników udziału wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów produkcji i usług w produkcji sprzedanej ogółem w cenach realizacji.

4. Jednostka gospodarcza, o której mowa w ust. 1, w której udział produkcji objętej współczynnikiem 1,0 w produkcji ogółem lub w produkcji sprzedanej ogółem wynosi co najmniej 90%, ustala kwotę wolną od podatku w roku podatkowym z zastosowaniem współczynnika 1,0 do produkcji ogółem.

5. Sposób ustalania kwoty wolnej od podatku, o którym mowa w ust. 1—4, zastosowany przez jednostkę gospodarczą w I kwartale obowiązuje przez cały rok podatkowy.

6. Jednostka gospodarcza, w której w systemie produkcji nakładczej realizowana jest część procesu technologicznego, stosuje przy ustalaniu kwoty wolnej od podatku — zamiast wskaźnika udziału tej produkcji w produkcji ogółem, o którym mowa w ust. 3 — wskaźnik udziału wynagrodzeń osób wykonujących pracę nakładczą w kwocie wynagrodzeń roku (okresu) podatkowego.

7. Przez wyroby z zakresu rękodziela ludowego i artystycznego, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia, rozumie się wszystkie wyroby zatwierdzone przez etnograficzne i artystyczne komisje kwalifikacyjne „Cepelii” Centralnego Związku Spółdzielni Rękodziela Ludowego i Artystycznego oraz usługi przemysłowe i dostawy kooperacyjne świadczone na rzecz tych wyrobów przez spółdzielnie zrzeszone w „Cepelii” Centralnym Związku Spółdzielni Rękodziela Ludowego i Artystycznego.

§ 14. 1. Zrzeszenia przedsiębiorstw państwowych i związki spółdzielcze, z zastrzeżeniem ust. 2, przy których działają wyodrębnione jednostki organizacyjne prowadzące działalność gospodarczą, dokonują obliczenia należnego podatku odrębnie:

- 1) z tytułu działalności gospodarczej poszczególnych jednostek samobilansujących — według zasad właściwych dla danego rodzaju działalności,
- 2) od kwoty wynagrodzeń wypłaconej w zrzeszeniu lub związku spółdzielczym, przekraczającej kwotę wolną od podatku ustaloną według zasad obowiązujących te jednostki.

2. Wojewódzkie związki gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” rozliczają się z całokształtu działalności jak jednostki handlu wewnętrznego rynkowego.

§ 15. 1. Przy ustalaniu normatywnego wskaźnika udziału wypłat nagród i premii, w odniesieniu do kwoty zysku ponad zysk bazowy, uwzględnia się koszty działalności eksploatacyjnej.

2. Jednostka gospodarcza, która powstała w ciągu 1984 r., przy ustalaniu normatywnego wskaźnika udziału wypłat nagród i premii przelicza wielkości dotyczące wynagrodzeń, zysku i kosztów tego roku na wielkości całoroczne.

3. Jednostka gospodarcza, która powstała z dniem 1 stycznia 1985 r., ustalając normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii, przyjmuje wielkości wynagrodzeń, zysku i kosztów dotyczące 1985 r., a w razie powstania w ciągu I półrocza tego roku — w przeliczeniu na wielkości całoroczne.

4. Jednostka gospodarcza, która powstała w II półroczu 1985 r., ustala normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii, przyjmując średnie wielkości wynagrodzeń, zysku i kosztów z tego okresu i 1986 r.

5. Jednostka gospodarcza, która powstała z dniem 1 stycznia roku podatkowego, ustalając normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii za ten rok, przyjmuje wielkości wynagrodzeń, zysku i kosztów z roku podatkowego, a w razie powstania w I półroczu tego roku — w przeliczeniu na wielkości całoroczne.

6. Jednostka gospodarcza, która powstała w II półroczu roku poprzedniego, ustala normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii, przyjmując średnie wiel-

kości wynagrodzeń, zysku i kosztów z tego okresu i roku podatkowego.

7. Podstawę do obliczenia kwoty nagród i premii wolnej od podatku w roku podatkowym stanowi zysk za rok poprzedni.

8. Kwotę nagród i premii podlegającą podatkowi stanowią wypłaty dokonane w roku podatkowym, łącznie z kwotą środków przekazanych z funduszu załogi innej jednostce gospodarczej, przekraczające kwotę wolną od podatku.

9. Kwotę nagród i premii podlegającą podatkowi, ustaloną zgodnie z ust. 8, pomniejsza się o:

- 1) wypłaty za oszczędność surowców, materiałów, paliw i energii, zwolnione od podatku na podstawie § 8 rozporządzenia,
- 2) wypłaty ze środków otrzymanych z funduszu załogi innych jednostek,
- 3) wypłaty na rzecz osób, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5,
- 4) wypłaty dla osób wykonujących pracę nakładczą oraz dla członków spółdzielni prowadzących zakłady na zryczałtowanym rozrachunku, z którymi zawarto umowę o pracę — w razie opodatkowania nadwyżki przeciętnego wynagrodzenia.

Kwota zmniejszenia z tytułu wypłat wymienionych w pkt 3 i 4 nie może być wyższa niż kwota wynikająca z iloczynu liczby osób, o których mowa w tych punktach, oraz przeciętnej nagrody i premii przypadającej na 1 zatrudnionego.

§ 16. Normatywne wskaźniki udziału wynagrodzeń w produkcji sprzedanej netto oraz udziału wypłat nagród i premii z zysku do podziału ustala się z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

§ 17. Przepisy § 15 nie mają zastosowania do wypłat nagród i premii z zysku za 1985 r. Wypłaty nagród i premii z zysku za ten rok, wraz z ewentualnymi wypłatami z zysku za 1984 r., podlegają — niezależnie od terminu ich wypłaty — obciążeniu na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej według zasad obowiązujących w 1985 r. Podstawę do ustalenia obciążeń od tych wypłat stanowią wynagrodzenia wolne od obciążeń w 1985 r.

§ 18. 1. Jednostki gospodarcze, dla których Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalił jako podstawę opodatkowania nadwyżkę przeciętnego wynagrodzenia ponad przeciętne wynagrodzenie wolne od podatku, stosują odpowiednio przepisy § 1—15 ze zmianami wynikającymi z ust. 2—8.

2. Przeciętne wynagrodzenie oblicza się dzieląc kwotę wynagrodzeń, ustaloną zgodnie z § 2—10, przez przeciętne zatrudnienie wykazane w sprawozdawczości statystycznej Głównego Urzędu Statystycznego, z wyłączeniem:

- 1) uczniów,
- 2) osób wykonujących pracę nakładczą,
- 3) pracowników prowadzących zakłady na zryczałtowanym rozrachunku, z którymi zawarto umowę o pracę,
- 4) osób zatrudnionych poza granicami kraju.

3. Przy ustalaniu przeciętnego wynagrodzenia, poza wypłatami wymienionymi w § 3, wyłącza się także wynagrodzenia osób wykonujących pracę nakładczą.

4. Przy ustalaniu przeciętnego wynagrodzenia wolnego od podatku stosuje się — zamiast wskaźnika przyrostu lub spadku produkcji — wskaźnik przyrostu (spadku) wydajności pracy. Wydajność pracy dla tych celów ustala się jako iloraz produkcji i przeciętnego zatrudnienia wykazanego w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, przy zastosowaniu wyłączeń, o których mowa w ust. 2.

5. W odniesieniu do produkcji nakładczej zamiast współczynnika 1,0 stosuje się współczynnik korygujący obowiązujący jednostkę gospodarczą.

6. Nadwyżki przeciętnych wynagrodzeń oraz przyrost wydajności w poszczególnych kwartałach roku podatkowego ustala się przez porównanie przeciętnych miesięcznych wielkości z poszczególnymi kwartałami roku podatkowego z przeciętnymi miesięcznymi wielkościami z roku poprzedniego.

7. Podatkowi podlega łączna kwota środków wydatkowanych na nadwyżkę przeciętnych wynagrodzeń ponad kwotę tych wynagrodzeń wolną od podatku.

8. Dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych prowadzących działalność w roku poprzednim tylko w oparciu o pracę członków — w razie zatrudnienia w roku podatkowym pracowników na podstawie umowy o pracę — przeciętne wynagrodzenie, które będzie stanowiło podstawę do ustalenia nadwyżki podlegającej opodatkowaniu, ustala organ założycielski w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 19. Jednostka gospodarcza stosująca formułę progową może, przy obliczaniu kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku, przyjmować procentowy przyrost wynagrodzeń wolny od podatku, ustalony w centralnym planie rocznym, tylko po spełnieniu warunków określonych przez organ założycielski. Zasady ustalania tych warunków oraz obniżania tego przyrostu w razie ich niespełnienia zostaną określone odrębnie.

§ 20. 1. Wpłat podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń dokonuje się zaliczkowo za okresy kwartalne w rachunku narastającym od początku roku — w terminie 25 dni roboczych po upływie kwartału.

2. Zaliczkowej wpłaty tego podatku za IV kwartał dokonuje się w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego, uwzględniając w rozliczeniach przewidywane całoroczne wypłaty wynagrodzeń obciążające koszty tego roku.

3. Ostatecznego rozliczenia wpłat podatku za rok podatkowy z tytułu ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, z zastrzeżeniem ust. 5, dokonuje się w ciągu 10 dni od dnia zweryfikowania bilansu za ten rok.

4. Jednostki przemysłu okrętowego, żeglugi morskiej oraz połowowe rybołówstwa morskiego dokonują rozliczeń i wpłat podatku jednorazowo po zakończeniu roku podatkowego, w ciągu 10 dni od dnia zweryfikowania bilansu za ten rok.

5. Jednostki prowadzące działalność rolniczą dokonują wpłat podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń jednorazowo po zakończeniu roku gospodarczego, w ciągu 30 dni od dnia zweryfikowania bilansu za ten rok.

6. Wpłat podatku z tytułu wypłat nagród i premii, przekraczających kwoty wolne od podatku, dokonuje się równocześnie ze złożeniem zapotrzebowania w banku na te wypłaty.

7. Wpłat podatku dokonuje się na rachunki dochodów budżetowych we właściwych urzędach skarbowych.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1986 r., a w jednostkach gospodarczych prowadzących działalność rolniczą, rozliczających się w roku gospodarczym — od dnia 1 lipca 1986 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *S. Gębala*

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: **rocznie 1600,— zł, półrocznie 1000,— zł.**
Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi **300,— zł.**

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia **31 października**. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia **31 marca**, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia **30 września**. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów **dokona** zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na **konto Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1049-3157-222**. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezosa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tanki”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.